

सेवावर्धिनी

एक विश्वासाई सहकारी

सेवा तंरंग

2.0

सेवा वार्ता

अंक ६

२०२३-२४

सेवावर्धिनी

नोंदणीकृत पत्ता : ३९०ब, नारायण पेठ, “दत्तधाम”, राष्ट्रभाषा भवन लेन, पुणे-४११०३०

कार्यालय: “चंदन” २६, प्रशांत नगर, नवी पेठ, पुणे-४११०३०

अनुक्रमणिका

१. मनोगत
२. सामाजिक संस्था व त्यांचे कार्य
 - २.१ संवेदना प्रकल्प, हरंगुल
 - २.२ आरंभ – स्वमग्न व गतिमंद मुलांची शाळा
३. संस्था संचालन – **Impact assessment of Social initiatives under CSR**
४. ओळख सेवायार्थिनीच्या वैविध्यपूर्ण प्रकल्पाची – पुण्यश्लोक अहिल्यादेवी होळकर बारव पुनरुज्जीवन व पुनर्वापर प्रकल्प
५. सेवाग्रात्री
 - ५.१ श्री.पंकज मिठ्भाकरे
 - ५.२ सौ. सुनिता लेले
६. सेवावार्ता – सेवा संस्थांसाठी महत्वाचे

मनोगत

संघातरंग २.० या उपक्रमा अंतर्गत आजचा हा पाचवा अंक आहे. यावेळेस आम्ही दोन प्रयोग केले आहेत. एक म्हणजे अंक प्रकाशनाची वेळ, आम्ही हा अंक जरा उशीरा प्रकाशित करत आहोत ज्या योगे अंक प्रकाशित होण्याची वेळ आणि त्यातील विषयायदल दोणारे चर्चा सत्र यात कमी दिवसांचे अंतर असेल. याच जुलै महिन्याच्या २७ तारखेला Impact assessment या एका म्हात्वाच्या विषयावर चर्चा सत्र आयोजित केले आहे ज्याची माहिती या अंकात समाविष्ट आहे. विषय ताजा असल्याने चर्चा सत्र अधिक प्रभावी ठरावे असा उद्देश आहे. त्याच प्रमाणे Impact assessment बदलची माहिती आम्ही इंग्रजी भाषेतच प्रस्तुत करत आहोत. Impact assessment चा उद्देश आपल्या कार्याच्या आपल्यातील सुधारणांसाठी असलेल्या आवश्यकते बरोबर आपल्या देशभरातील या वाहरील देणगीदारांच्या मनात आपल्या बदल असलेला विश्वास वृद्धिंगत करणे हा असतो. त्यासाठी आपल्याला तसाही परकीय भाषेचा उपयोग अतिवार्य असतो. त्याची सवय या निमित्ताने घ्यावी.

यावेळेस आम्ही अंकात समाविष्ट केलेल्या संस्था व व्यक्ति एका विषिष्ट, दुर्लक्षित पण खूप महत्वाच्या विषयात काम करणाऱ्या आहेत. तो विषय म्हणजे काही वेगळे प्रश्न असलेली मुले व त्यांच्या संगोपन व शिक्षणा बदलची पालकांपुढील आव्हाने. आपल्या पाल्यावर आलेल्या प्रसंगातून कष्ट आणि झिळाटीने मार्ग काढून त्याबरोबर समाजासाठी केवढे मोठे कार्य संस्था व व्यक्ति उभारू शकतात याची प्रचिती तुम्हाला येईलच पण त्यानून समाज कार्याची प्रेरणाही मिळेल याची आम्हाला खात्री पाटते.

येत्या २७ तारखेला online भेटूच.

धन्यवाद.

- विक्रम पंडित

सामाजिक संस्था व त्यांचे कार्य-

२.१ संवेदना प्रकल्प, हरंगुळ :

दिव्यांग क्षेत्रातील एक दिशादर्शक सेवाकार्य

योगाने आरोग्य एखाद्या व्यक्तीच्या जीवनाची गुणवत्ता लक्षणीयरीत्या सुधारते. तथापि, दिव्यांग असणा-या मुलांना व व्यक्तींना सामाज्य लोकांपेक्षा जास्त आरोग्य समस्या असतात. कोणतेही अपंगत्व हे व्यक्तीला दुर्बल करते, त्यात एखाद्याला बौद्धिक अपंगत्व (ID: Intellectual Disability) असेल तर त्या दिव्यांगत्वाची व्याप्ती, त्यातील समस्या, अडथळे, बकारात्मक कौटुंबिक व सामाजिक दृष्टीकोन आणि समस्या विचारणाऱ्यासाठी असलेला उदासीन करणारा मार्ग, विशेषतः खेळांमध्ये या समस्यांची फारशी समान नसल्यामुळे बहुतेकदा दिव्यांगांना समाजातून आणि त्यांच्या स्वतःच्या कुटुंबातून दुर्लक्षित/बहिष्कृत केले जाते. भारतातील बौद्धिक दिव्यांगत्व असलेल्या बहुतेक व्यक्तींची औपचारिक औच्चर पटलेली नाही आणि ज्यांची औच्चर पटली आहे, त्यापैकी बहुसंख्य व्यक्तींचा उर्वरित समाजाने वगळले आहे. बौद्धिक दिव्यांगत्व असलेल्या व्यक्तींना अपंगत्व नसलेल्या लोकांप्रमाणे संधी दिली जात नाही. त्यांच्या अपंगत्वामुळे त्यांचा त्यांच्या कुटुंबात आणि समाजात पूर्ण सहभाग घेण्यापासून ते वंचित राहतात. दिव्यांगांना लागणाऱ्या सुविधा, वाहतुकीची सोय आणि त्यांना सहज समजू शकेल अशा पद्धतीने योग्य माहितीचा अभाव, त्यांना समाज संधींचा आनंद घेण्यापासून परावृत्त करते.

बौद्धिक अपंगत्वावर वैद्यकीय उपचार नाही, परंतु सुरुवातीच्या स्थितीपासून ते मागेही जात नाही. या प्रकरणाची आणखी गुंतागुंतीची गोष्ट अशी आहे की अधिक गंभीर अपंगत्व असलेले मुलं/व्यक्ती अनेकदा त्यांना अनुभवत असलेल्या आरोग्यविषयक गुंतागुंती तीव्र सांगू शकत नाहीत, ज्यामुळे आरोग्य समस्यांचे निदान होत नाही आणि त्यावर उपचारही केले जात नाहीत. विशेष वैद्यकीय सेवांमध्ये प्रवेश, विशेष शिक्षण, विविध क्षेत्री, बुद्ध्यांक तपासणी, कौशल्य विकास व व्यावसायिक प्रशिक्षण, कुटुंबाचे समुपदेशन आणि प्रशिक्षणामुळे दिव्यांग आणि त्यांच्या कुटुंबीयांच्या जीवनातील अडथळे दूर होऊ शकतात.

रा. स्व. संघाचे स्वयंसेवक असलेले श्री. सुरेशदादा पाटील व त्यांच्या पत्नी सौ. दीपाताई यांचा एकुलता एक मुलगा चि. मिथिलेश हा सेंट्रल पाल्सी ग्रस्त बहुपिकलांग आहे. मिथिलेशाच्या जन्मानंतर तळ महिन्यांची लक्षता आले की, हा परायल्यी राहणार, दीर्घकाळ येरपी घापी लागणार म्हणून जिल्हाच्या ठिकाणी राहून वैद्यकीय उपचार घेता येईल का? दीर्घकालीन येरपी केंद्र निर्माण करता येईल का? हा संघाच्या कार्यकर्त्यांच्या मनातील भाव जेव्हा कार्यकर्त्यांनी ओळखून प्रकल्प प्रारंभाचा विचार सुरू झाला. संघाचे जेव्हा कार्यकर्ते, जनकल्याण समितीचे तत्कालीन प्रांत अध्यक्ष स्व. किशोरपंत बापट, प्रांत कार्यवाह श्री. शरदराव घाटपांडे, मुंबईचे स्व. डॉ. नंदद्रोही देसाई, डॉ. अशोकजी कुकडे) काका(यांनी संवेदना सेंट्रल पाल्सी विकसक केंद्र या प्रकल्पाची स्थापना दि. १३ ऑगस्ट २००६ रोजी केली. प्रकल्पाच्या प्रारंभी श्री. सुरेश पाटील व सौ. दीपाताई यांनी या विषयातील विविध ठिकाणचे प्रकल्प पाहून अभ्यवक केले. सौ. दीपाताई यांनी स्पास्टीक सोसायटी ऑफ इंडिया, मुंबई येथून बी.एड चा कोर्स पूर्ण केला. २००६ साली संवेदना शाळेची सुरुवात विवेकानंद प्रतिष्ठापच्या जागेत सेंट्रल पाल्सी ग्रस्त ३ विद्यार्थ्यांना येऊन दिव्यांग क्षेत्रातील सुरू झालेला हा प्रवास विविध उपक्रमाद्वारे दिव्यांगांना व त्यांच्या पालकांसाठी एक दिशादर्शक केंद्र स्थापित होत आहे. आज शाळेचा विस्तार प्रक्षस्त १ एकर जागेत आणि ७२ दिव्यांग विद्यार्थी, ५०० पालक प्रकल्पाशी जोडले गेले आहेत. नूतन वास्तूगृह दिव्यांग मुलांच्या शाळेसाठीची एक आदर्शवत हमारतीची उभारणी संवेदना प्रकल्पाचे केली आहे.

संस्थेचे उद्देशः

- बौद्धिक दिव्यांगत्व असलेल्या (आयडी) मुलांना विशेष शिक्षण, विविध थेरपी आणि आधुनिक सुविधा प्रदान करणे जेणेकरून ते शिक्षण आणि आरोग्याचा अधिकार असलेले नागरिक म्हणून समाजात आनंदा राहू शकतील आणि सहभागी होऊ शकतील.
- संवेदना प्रकल्पांना संसाधन संदर्भ केंद्र म्हणून विकसित करणे जेणेकरून, बौद्धिक दिव्यांग मुलांना एकाच छताखाली सर्व सुविधा मिळतील.
- दिव्यांग सशक्तीकरण उपक्रमांचा विस्तार करणे आणि अपेक्षेने नयकर ओळखणे, समाजात प्रेरित करण्यासाठी जलजालगुती शिबिर आणि समाजाचा व शासनाचा सहभाग घेऊन दिव्यांग व्यक्तींसाठी, त्यांच्या कुटुंबियांना सहाय्य करणे.
- सर्व प्रयोगांतील दिव्यांगांना समाज संधी, सर्व समावेशक शैक्षणिक धोरण, कौशल्य विकास, व्यावसायिक प्रशिक्षण संधी निर्माण करून त्यांना स्वायत्ततेची बनवणे, त्यांना रोजगारासाठी संधी उपलब्ध करून देणे, त्यांची आरोग्य तपासणी व उपचारासाठी शिबीर आयोजित करणे.
- दिव्यांगांना शासकीय योजनांचा लाभ मिळून देण्यासाठी पाठपुरावा करणे.
- दिव्यांग व त्यांच्या कुटुंबियांसाठी केंद्र व राज्य शासनाच्या विविध योजना कार्यान्वित करणे.

प्रकल्प उपक्रमः

संवेदना सेंटरल पाल्सी विकसन केंद्र, लातूर:-

संवेदना सेंटरल पाल्सी केंद्र हे एक डे केयर सेंटर आहे. या केंद्रात ३-१८ वयोगटातील दिव्यांग मुलांसाठी एकाच छताखाली विशेष शिक्षण, व्यावसायिक चिकित्सा, फिजिओथेरेपी, रपीच थेरेपी, म्युझिक थेरेपी, वैद्यकीय चिकित्सा, कृत्रिम साधने पुरविणे, विशेष शैक्षणिक साहित्य पुरवणे, निरामय आरोग्य विमा काढणे, बुध्दांक तपासणी व पालकांचे समुपदेशन करणे, काळजी वाढक व पालकांचे प्रशिक्षण वर्ग घेतले जातात. या शाळेमध्ये बौद्धिक अपंगत्व असलेल्या (आयडी) मुलांचे पुनर्वसन केले जाते. बौद्धिक अपंगत्व मध्ये सेंटरल पाल्सी, मतिमंदत्व, स्वप्न, डाऊन सिंड्रोम व बहुविकलांगता असलेल्या मुलांचा समावेश आहे. संवेदना प्रकल्पांमध्ये सर्व समावेशक शिक्षण, अडथळा विरहीत परिसर निर्माण करण्यास प्रोत्साहित करणे, सेंटरल पाल्सी असलेल्या मुलांना दहावीच्या परीक्षेची तयारी करून घेणे, त्यांना परीक्षेसाठी लेखनिक (रायटर) पुरवणे तसेच कौशल्य विकसित करण्यास विविध उपक्रम राबविले जातात. ज्याप्रमाणे सामान्य मुलांच्या शैक्षणिक सहूल, सांस्कृतिक कार्यक्रम, स्पर्धा आयोजितल्या जातात त्याप्रमाणे संवेदना दिव्यांग मुलांना प्रेक्षणीय स्वरूपांना भेट देणे, मंदिर, यमोद्या, रेल्वे स्थानक, शॉपिंग मॉल, रोता मध्ये घेऊन जातात. दिव्यांग मुलांना आपल्या परंपरेची ओळख व्हावी, त्यांनी सुद्धा याचा आनंद घ्यावा म्हणून येऊ अनाथस्या, दिव्याधी अनाथस्या, गणपती उत्सव, राखी पौर्णिमा, श्रीकृष्ण जन्माष्टमी आदी सण उत्साहाने साजरे केले जातात. सांस्कृतिक कार्यक्रम व स्पर्धा आयोजित केले जाते तसेच शाळेतील मुलांना इतर ठिकाणी कार्यक्रमात तसेच नाटिका, संगीत व क्रीडा स्पर्धांमध्ये सहभाग घेण्यास पाठ्यले जाते. शाळेतील मुलांना राज्य व केंद्र स्तरावर विविध पुरस्कार सुद्धा प्राप्त झाले आहेत.

जलकल्पाण दिव्यांग पुनर्वसन केंद्र, नदी हतरगा, ना. जिलेगा, जिल्हा लातूर:

दिव्यांग क्षेत्रातील अवुभयानून असे ज्ञात आले कि, ही बुधीबाधित मुलांचे १८ वर्ष पूर्ण झाल्यानंतर त्यांच्या पालकांना आणखील गंभीर समस्यांना सामोरे जावे लागते. त्यासाठी संवेदना प्रकल्पांनी १८ वर्षांपेक्षा अधिक वयाच्या बौद्धिक दिव्यांग व्यक्तींसाठी केंद्र शासनाची घरांदा योजना ज्यामध्ये २० बुद्धीबाधित दिव्यांगांना (स्त्री व पुरुष) निवासी व्यावसायिक प्रशिक्षण आणि कौशल्य विकास केंद्र नदी हतरगा येथे दि. २२ जुलै २०१६ रोजी प्रारंभ केले.

घरांदा योजनासाठीचा सहयोग - राष्ट्रीय व्यास, दिव्यांगजन सशक्तीकरण विभाग, सामाजिक व्याय व अधिकारिता मंत्रालय, भारत सरकार, नवी दिल्ली या विभागाले केला.

दिव्यांग व्यक्ती त्याच्या कुटुंबावर अवलंबून न राहता स्वतः व्यवसाय किंवा नोकरी करू शकतील अशी स्थिती निर्माण करणे; त्या अनुषंगाने खालीलप्रमाणे दिव्यांग पुनर्वसन केंद्रांमध्ये नियमित विविध उपक्रम शिकविले जाताना जेणेकरून दिव्यांग व्यक्तींमध्ये कौशल्य प्राप्त होऊ शकते. शेती, बागकाम, गौशाला, पेंपर कप तयार करणे, कुत्रिम हार, लटकण, तोरण तयार करणे, पणत्या रंगविले, तसेच भाजीपाला लागवड, भाजी काढणे, फुलझाडांचे संगोपन करणे, फुले तोडणे व विक्री करणे, गो शालेत भुष, आगरबत्ती तयार करणे, मेडिकल किंवा स्टेराइडी दुकावात लागणारे लिफाफे तयार करणे इ. उपक्रम चालतात.

जिल्हा दिव्यांग पुनर्वसन केंद्र, लातूर कार्यान्वित अभिकर्ता: संवेदना प्रकल्प, लातूर

केंद्र शासनाच्या सामाजिक व्याय व अधिकारिता मंत्रालय, दिव्यांगजन सशक्तीकरण विभाग, भारत सरकार, नवी दिल्ली यांच्या मार्फत मा. जिल्हाधिकारी यांच्या अध्यक्षतेखाली आणि जिल्हा व्यवस्थापक समिती मार्फत जिल्ह्यातील सर्व प्रवर्गातील दिव्यांगांसाठी कार्य करणे. लातूर जिल्ह्यासाठी शासनाने 2019 पासून संवेदना प्रकल्पाची जिल्हा दिव्यांग पुनर्वसन केंद्राची योजना कार्यान्वित करण्यासाठी निवड केली आहे. त्यादृष्टीने स्वतंत्र नोंदणी प्रमाणपत्र दिव्यांग कल्याण आयुक्त कार्यालय, पुणे यांनी दिलेले आहे. दिव्यांग व्यक्तींचे सर्वेक्षण करणे, शिबीराद्वारे दिव्यांग व्यक्तींचा प्रमाणपत्र, बस, रेल्वे चे पासस मिळवून देणे, बुडोआयडी च्या दृष्टीने प्रयत्न करणे. आशा यकॅर्स, ग्रामसेवक, नर्स, डॉक्टर, शासकीय कर्मचारी, विशेष शिक्षक व मुख्याध्यक्ष, इ.चे प्रशिक्षण. प्रशासनाने संवेदना प्रकल्पच्या अंतर्गत चालणाऱ्या जिल्हा दिव्यांग पुनर्वसन केंद्र लातूर चे सेवा कार्याची नोंद घेतली व संवेदना प्रकल्पास मुंबई उपनगरासाठी जिल्हा दिव्यांग पुनर्वसन केंद्रासाठी मंजुरी दिली आहे.

संवेदना दिव्यांग औद्योगिक प्रशिक्षण संस्था हरंगुळ (यु) लातूर: राष्ट्रीय व्यवसाय प्रशिक्षण परिषद नवी दिल्ली

मान्यता प्राप्त आय ती आय संस्था

बाहल्या औद्योगिक उद्योगांमुळे केवळ देशात नव्हे तर जगभरात विविध स्वरूपातील तंत्रज्ञाची मोठ्या प्रमाणात गरज आहे. औद्योगिक उद्योगांना त्यांच्या मागणीप्रमाणे प्रशिक्षण व गुणवत्तापूर्ण मनुष्यबळ तंत्रज्ञ पुरवणारी संस्था म्हणजे आयटीआय. दिव्यांगा करिता कधीत कायदा RPD Act 2016 निर्माण झाला आहे. एकूण लोकसंख्येच्या आठ ते दहा टक्के दिव्यांगांची संख्या आहे. ही बाब लक्षात घेऊन राज्यात दिव्यांगा करिता स्वतंत्र आयटीआय सुरू करावयाचा संवेदना प्रकल्पाने ठरवले. औद्योगिक प्रशिक्षण संस्था सुरू करण्याचा मुख्य उद्देश म्हणजे दिव्यांग व्यक्ती आर्थिक दृष्ट्या स्वतःच्या पायावर उभा करणे, जेणेकरून दिव्यांग व्यक्तींच्या कुटुंबाचे संपूर्ण पुनर्वसन होईल तसेच समाजातील वंचित दुर्लक्षित घटक हा दिव्यांग व्यक्ती आहे, अशा दिव्यांग घटकास समान व शासनाकडून लागू मिळवून देण्याचा हेतू आहे. संवेदना दिव्यांग औद्योगिक प्रशिक्षण संस्था हरंगुळ बुद्रुक या संस्थेस राज्य शासन व केंद्र शासनाची मान्यता असून दिव्यांगांसाठी एकूण चार प्रकारचे कोर्सेस सुरू करण्यात येत आहेत. यात हलेंक्रीशियन, हलेंक्रीनिस मेकॅनिक, ट्रेस हलेंक्रीनिस.

स्थानिक स्तर समिती:

प्रत्येक जिल्ह्यामध्ये मा. जिल्हाधिकारी महोदयांच्या अध्यक्षतेखाली स्थानिक स्तर समितीचे गठन करणे अपेक्षित आहे. राष्ट्रीय व्यासकडे नोंदणी असलेल्या संस्था, एक दिव्यांग व्यक्ती हे प्रमुख सदस्य आहेत. जिल्हा समाजकल्याण अधिकारी यांची ही समिती गठित करण्यासाठी प्राधान्याचे नोंदना करणे अपेक्षित आहे. बौद्धिक दिव्यांग व्यक्तींच्या संरक्षण, संपत्तीचे देखभाल करण्याकरिता कायदेशीर पालकांची नियुक्ती केली जाते. बौद्धिक दिव्यांग व्यक्ती तसेच त्यांच्या सर्व कायदेशीर बाबींथे निर्णय कायदेशीर पालक घेत असतो. शासकीय कर्मचाऱ्यांच्या पालकांना पेंशन करिता या प्रमाणपत्राची अत्यंत आवश्यकता आहे. त्याकरिता मा. जिल्हाधिकारी महोदयांच्या अध्यक्षतेखाली असलेल्या स्थानिक स्तर समितीकडून कायदेशीर पालकत्व प्रमाणपत्र दिले जाते. जातूर आणि धाराक्षिप जिल्ह्यासाठी संवेदना प्रकल्प संस्था प्रतिनिधी म्हणून कार्य करते.

निरामय आरोग्य विमा योजना:

राष्ट्रीय व्यासची निरामय आरोग्य विमा योजना बौद्धिकदृष्ट्या दिव्यांग व्यक्तींकरिता योजना आहे. प्रतिवर्षी, प्रति दिव्यांग व्यक्ती रु. 500 चे शुल्क आहे. प्रतिवर्षी एक लाख रुपयांचा विविध उपचारासाठी झालेल्या खर्चाचा व्लेम करू शकतो. नोंदणीकृत संस्था, दिव्यांग व्यक्तींचे पालक हे विरामय कार्ड, शुल्क भरून ऑनलाईन पद्धतीने काढू शकतात. संवेदना प्रकल्पा मार्फत निर्मळ कार्ड काढून दिले जाते.

नियासी पालक प्रशिक्षण कार्यशाळा:

ग्रामीण भागातील दिव्यांग मुलांच्या पालकांसाठी वर्षातून २ वेळेस नियासी प्रशिक्षण कार्यशाळा आयोजित करण्यात येते. पालकांना आपल्या दिव्यांग पाल्याचे पालन पोषण कसे करायचे व शासकीय योजनांची माहिती तसेच किंवा ह्या दिव्यांगांच्या पुनर्संवाच्या सुविधा तालुका स्तरावर उपलब्ध वसतात. तसेच जातूर जिल्ह्यातील ज्या पालकांना यातायत समस्यांमुळे किंवा प्रवासाचे अंतर पारत असल्याने किंवा पालकांचा रोजगार बुडत असल्याने किंवा दिव्यांग मुल अनि तंत्र गटातील असल्याने, अशा दिव्यांग मुलाला जिल्हा दिव्यांग पुनर्संवा केंद्रात सातत्याने आणता येत नाही अशा पालकांना ५ दिवसांचे नियासी प्रशिक्षण प्रामुख्याने भौतिक व व्यवसाय उपचार येरपी देण्यात येते. तसेच त्यांची वैद्यकीय तपासणी व उपचार केला जातो, पालकांचे समुपदेशन केले जाते, दिव्यांग मुलांचा IQ काढण्यात येतो, शासकीय योजनांची माहिती दिली जाते, त्यांचा लाभ मिळविण्यासाठी प्रयत्न केले जातात, निरामय व UDID कार्ड काढले जाते. त्यांचा ही सेवा, येरपी व प्रशिक्षण, निवास व्यवस्था आणि भोजन हे सर्व निःशुल्क असते. पालक ५ दिवस कामावर न गेल्याने त्यांचा रोजगार बुडाल्यामुळे प्रशिक्षण काळातील उपस्थिती साठी त्यांचा दैनंदिन भत्ता पण देण्यात येतो. या उपक्रमाचा हेतू आपल्या दिव्यांग पाल्याला घरी येरपी करून घेता यावी ह्यासाठी पालकांना प्रशिक्षण दिले जाते.

ड. दहावी परीक्षा केंद्र:

महाराष्ट्र राज्य माध्यमिक व उच्च माध्यमिक शिक्षण मंडळाने अन्व दिव्यांग विद्यार्थ्यांप्रमाणे सरेब्रल पाल्सी आणि बहुविकलांग विद्यार्थ्यांसाठी दहावी परीक्षा केंद्राची मान्यता संवेदना सरेब्रल पाल्सी व बहुविकलांग मुलांच्या शाळेला मान्यता दिली. अशी मान्यता मिळवणारी संवेदना ही राज्यातील पहिलीच शाळा आहे. सरेब्रल पाल्सी व बहुविकलांग विद्यार्थ्यांसाठी दहावीचा स्वतंत्र अभ्यासक्रम तयार करण्यात आला आहे.

संस्थेची प्रमुख कामगिरी:

१. भारताचे राष्ट्रपती महामहोदय श्री. प्रणवजी मुखर्जी यांच्याकडून 2016 मध्ये सर्वोत्कृष्ट संस्था म्हणून राष्ट्रीय पुरस्कार प्राप्तकर्ता.
२. महाराष्ट्र शासनाकडून 2018 साठी लाहू-कुले-आंबेडकर पुरस्कार प्राप्तकर्ता.
३. महाराष्ट्र शासनाकडून 2014-2015 साठी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर समाजभूषण पुरस्कार प्राप्तकर्ता.
४. संत इश्वर फाऊंडेशन नवी दिल्ली यांचा उत्कृष्ट संस्था पुरस्कार प्राप्त.
५. रामभाऊ म्हाळगी प्रबोधिनी, मुंबई यांचा पुरस्कार प्राप्त.
६. पुणे महाठी ग्रंथालय, पुणे यांचा पुरस्कार प्राप्त.
७. जिल्हाधिकारी, लातूर यांची दिव्यांग क्षेत्रातील उत्कृष्ट संस्था म्हणून पुरस्कार प्राप्त.
८. लायन्स क्लब, लातूर यांचा पुरस्कार प्राप्त.
९. सावित्रीबाई फुले प्रतिष्ठान, औरंगाबाद यांचा पुरस्कार प्राप्त.
१०. भारत सरकारचे ALIMCO (आर्टिफिशियल लिंब मेन्बुफेक्चरिंग कॉर्पोरेशन ऑफ इंडिया) चे मूल्यांकन आणि मोजमाप शिबिर ज्यामध्ये लातूर जिल्ह्यातील 12000 दिव्यांगजनांची तपासणी त्यात ८७९७ पात्र दिव्यांगजनांना कृत्रिम सहाय्यक उपकरणांचे वाटप करण्यात आले.

इतर नागरी समाज संस्था/एनजीओ/सरकारी/सार्वजनिक व्यवस्थेशी संलग्नता

१. राष्ट्रीय व्यास, दिव्यांगजन सक्षतीकरण विभाग, सामाजिक न्याय एवं अधिकारता मंत्रालय, भारत सरकार.
२. सक्षम, नागपूर (समटष्टी, क्षमता विकास एवं अनुसंधान मंडळ)
३. I. A. C. P (इंटरनॅशनल असोसिएशन ऑफ सेरेब्रल पाल्सो)
४. विवेकानंद रुग्णालय, लातूर
५. महाराष्ट्र इन्स्टिट्यूट ऑफ फिजिओथेरेपी महाविद्यालय, लातूर
६. महाराष्ट्र राज्य माध्यमिक व उच्च माध्यमिक शिक्षण मंडळ, लातूर
७. जिल्हा शल्य चिकित्सक कार्यालय, लातूर
८. परिवार - बौद्धिकदृष्ट्या दिव्यांगांसाठी रॅशनल फेडरेशन ऑफ पॅरेंट्स असोसिएशन
९. विवेकानंद वैद्यकीय फौंडेशन व संशोधन केंद्र, लातूर
१०. लातूर फिजिओथेरेपी महाविद्यालय, लातूर
११. महात्मा जसयेश्वर महाविद्यालय, लातूर

“जन्मतः या अपघाताने आलेल्या दिव्यांगत्वावर मात करण्यासाठी जीवाचे रान करणारे पालक माता पिता आपण पाहतो, तेव्हा मनात कौतुक दाटून येते. संवेदना प्रकल्प अशा मातापित्यांना सहकार्य करणारी, त्यांच्या पाठीशी संश्लेषणाने उभी राहणारी, दिव्यांगांना प्रशिक्षण देणारी अशी सेवाभावी संस्था आहे. संस्थेने दिव्यांगांना व त्यांच्या कुटुंबीयांना सामावून जीवनाचे प्रतीक परत मिळवण्यास मदत केली आहे. हे काम साधे सोपे नाही गापी जाणीव असुनही समाजातील सुहृदांच्या उद्वेग सहकार्यावर विश्वासू, सेवा कार्यातील हा एक अल्पसा प्रयत्न आहे.”

संवेदना प्रकल्पाद्वारे दिव्यांगांसाठी राखविण्यात येणाऱ्या विविध कल्याणकारी योजनांची अंमलबजावणी करण्यासाठी संस्थेने समिती गठीत केली आहे. समिती मध्ये विविध क्षेत्रातील सेवापुत्री सदस्य आहेत. प्रकल्प सामुहिक शक्तीमुळे दिव्यांग क्षेत्रात कार्यरत आहे. सर्व समिती सदस्य, विशेष शिक्षक, थेरेपिस्ट, दिव्यांगजन, पालक वर्ग, प्रशासनातील अधिकारी, कर्मचारी, स्वयंसेवक, काळजीवाहक, वाहन चालक, देणगीदार आणि पालक संघटना यांच्या सहकार्याने संवेदना प्रकल्प दिव्यांग क्षेत्रामध्ये “सेवा-सर्वोपरी” च्या संकल्पनेची अंमलबजावणी करत आहे. एखादी शासकीय योजना कसता पद्धतीने राबवावी आणि सेवा निरवार्थ भावनेनी धेत लाभार्थ्या पर्यंत कशी पुरवायची याचे आदर्शवात उदाहरण घ्याचे असेल तर ते म्हणजे रा. स्व. संघ जनकल्याण समितीच्या (महाराष्ट्र प्रांत) संवेदना प्रकल्प व त्या अंतर्गत चालणाऱ्या उपक्रमाद्वारे देता येऊ शकते.

वाचाप्रमाणे “संवेदना” प्रकल्पाने सिद्ध केले आहे कि, दिव्यांगत्व असाध्य असू शकते, परंतु दुर्दैवाने पोडितांचे जीवन निराशाजनक व बहिष्कृत नाही. गरज आहे ती थोडीशी दिव्यांगांप्रती “संवेदना” जोपासण्याची.

- डॉ. योगेश धोंडीराज निटूरकर

कार्यवाह, संवेदना प्रकल्प, हरंगुळ (बु)

अंशकालीन विद्यास ज्ययस्था (रिस्पार्ट सेंटर):

दिव्यांग मुलांच्या पालकांना बाहेर गावी यात्रा, चातेपाईकांच्या कौटुंबिक कार्यक्रमासाठी बाहेर गावी जायचे असले तर पालकांना कोही वेळेला दिव्यांग मुलांना सोबत घेऊन जाणे अवघड होते. त्या वेळेस पालकांना विशेषतः आईला यात्रा फिंजा अन्न प्रवास करता येत नाही. त्यासाठी अंशकालीन विद्यास ज्ययस्था प्रकल्पात केलेली आहे. या सुविधे मध्ये त्या दिव्यांगांच्या विद्यास कालात त्यांचा विविध शेरपी देणे, वैद्यकीय तपासणी करणे, योग, झीडा तसेच वैश्विक काई, विरामय काई व इतर शासकीय कामदपत्रांची पुरवठा करणे इ. बाबी वेळापत्रकानुसार केले जाते.

पालकांचे समुपदेशन केंद्र:

पालकांना आपल्या दिव्यांग पाल्यासाठी अनेक समस्यांना तोंड द्यावे लागते त्यात सुरुवात आपलं मुल दिव्यांग आहे ह्याची स्वीकृती पासून ते मुला मध्ये सुधारणा होऊच शकत नाही यामुळे निर्माण होणारे मानसिक तणाव, वैराध्य, पाठ्याप्रती नकारात्मक भावना, कौटुंबिक वाद, पालकांचे विभक्त होणे अश्या चार्चीसाठी त्यांचे वेळेवेळी मानसोपचार तज्ञांकडून समुपदेशन होणे आवश्यक असते. ह्यासाठी संवेदना प्रकल्प पालकांचे समुपदेशन केंद्र चालवते तसेच वेळेवेळी पालकांना आधार देते.

विशेष शिक्षक प्रशिक्षण कार्यशाळा:

RPD Act - 2016 च्या नुसार दिव्यांगत्वाचे 21 प्रकार आहेत. दिव्यांगत्वाच्या प्रत्येक प्रकारामध्ये विविध समस्या, आव्हाने आहेत व त्याची व्याप्ती खूप आहे, त्यामुळे विशेष शिक्षकांना सर्व प्रकारच्या दिव्यांगत्वाबाबत वेळेवेळी प्रशिक्षणाची आवश्यकता असते. संवेदना प्रकल्प विशेष शिक्षकांसाठी विविध विषयांवर अभ्यास वर्ग व प्रशिक्षण कार्यशाळेचे आयोजन करते जेणेकरून दिव्यांगजणांना त्याय देता येऊ शकतो.

संवेदना प्रकल्पाचे निरपेक्ष सेवा कार्याची दायज घेऊन राष्ट्रीय न्यास, सामाजिक न्याय व अधिकारिता मंत्रालय, भारत सरकारने संवेदना प्रकल्पाची महाराष्ट्र राज्याची SNAC - राज्य नोडल एजन्सी केंद्र, महाराष्ट्र राज्य नियुक्त केली. राष्ट्रीय न्यास बोध्याकडून राष्ट्रीय न्यास अधिनियम 1999 या कायद्यानुसार मनिमंद, आत्ममन्न, मंदुचा पक्षाघात, बहुक्किलांग या खुद्दीबाधित प्रवर्गातील दिव्यांगांसाठी राष्ट्रीय न्यासचे गठन करण्यात आले आहे. या न्यासचे राज्य स्तरावरील कार्य व अंमलबजावणीचे दायित्व राज्य स्तरीय समन्वय समिती व स्टेट नोडल एजन्सीचे आहे. जिल्हास्तरावर जिल्हाधिकारी महोदयांच्या अध्यक्षतेखाली स्थाविक स्तर समितीचे कार्य अपेक्षित आहे. राष्ट्रीय न्यास प्रत्येक राज्यामध्ये स्टेट नोडल एजन्सी म्हणून एका संस्थेची नियुक्ती करते. जानेवारी २०२१-२०२३ साठी महाराष्ट्र राज्यामध्ये रा.स्व.संघ जनकल्याण समिती (महाराष्ट्र प्रांत) संचालित संवेदना सेंट्रल पाल्सी फिक्शन केंद्र हसंगुळ (बु) जातूर या संस्थेची नियुक्त केलेली आहे. स्टेट नोडल एजन्सीचे कार्य हे राज्यातील राष्ट्रीय न्यासकडे बोंदणीकृत संस्थांना मार्गदर्शन करणे, नवीन संस्थांची बोंदणी राष्ट्रीय न्यासकडे करण्याबाबत आवश्यक ते सहकार्य करणे, स्थाविक स्तर समित्यांमार्फत देण्यात येणाऱ्या कायदेशीर पालकत्व प्रमाणपत्रांबाबत आढावा घेवून प्रलंबित प्रकरणांचा विपटारा करणेबाबत स्थाविक स्तर समित्यांना निर्देश देणे, वेळेवेळी राष्ट्रीय न्यासकडून निर्देश देण्यात येतील त्याप्रमाणे विविध संस्थांची तपासणी करणे, विरामय आरोग्य किंवा योजनेची राज्यामध्ये अंमलबजावणी करण्यासंदर्भात उपाययोजना करणे, राज्य समन्वय समितीची बैठक घेणे आणि केंद्र शासनाने निर्दिष्ट केलेले कार्य आवश्यकतेनुसार करणे.

राष्ट्रीय न्यासने ही SNAC ची ही देशभरात सुरू असलेली योजना २०२३ साली बंद केली त्यामुळे संवेदना प्रकल्प ही SNAC महाराष्ट्र राज्यातील शेवटची कार्यन्वित संस्था होव.

२.२ आरंभ... स्वमग्नतेच्या जगातील सक्षम पाऊल

एक सुंदर, छान, मुदमुदित आणि स्वस्थ मुल आपल्याला द्यावं अशी प्रत्येक आई वडिलांची इच्छा असते. पण एक ऑटिस्टीक मुल घरात जन्माला आल्यानंतर सुखस्वप्नांचं चित्रच चिस्फटून जातं. पंधरा वर्षांपूर्वी असच एक चित्र चिस्फटलं आणि सुरू झाला त्या चित्राला सावरण्याचा प्रयत्न. जेव्हा टाकळकर दाम्पत्याला कळलं की त्यांचा पहिला मुलगा ऑटिस्टीक (स्वमग्न) आहे आणि पहिलं पाऊल पडलं स्वमग्नतेच्या जगात. स्वमग्नता हि एक मेंदूच्या विकासाशी सलग अपंगत्व आहे. स्वतःच्याच विश्वात, विचारात रमणे म्हणजे स्वमग्नता. ही स्वमग्न मुले नेहमी समाजापासून, अयतीभवतीच्या यातावरणापासून अलिप्त राहतात. जातेवाईक, मित्र-वैत्रिणी आजूबाजूचे लोक यांच्याशी त्यांचा काहीही देणघेण नसतं. स्वमग्नता हा आजार नसून ती एक स्थिती आहे.

स्वमग्न मुलांमध्ये प्रामुख्याने जाणण्याची समस्या म्हणजे भाषा संप्रेषणाची, वैचारिक देवाण-घेवाणीची. सोप्या शब्दात समजावणाचं म्हणजे, जर आपल्याला एखाद्या अनौळखी प्रदेशात, अनौळखी लोकात एकटे नेऊन सोडले तर? आपण गोंधळून जाऊ, आपल्याला त्या लोकांची भाषा समजणार नाही या आपली त्यांना! अशावेळी आपली जी स्थिती होईल नेमकी तशीच स्थिती या स्वमग्न मुलांची असते. म्हणूनच ही मुलं परिसराशी संपर्क नसल्यासाल्खी वागतात. बाह्य जगाशी यांचा काहीही संबंध नसतो. आपले खोलणे त्यांना ऐकू जाते व घरेचंदा ती त्याप्रमाणे वागतात देखील, पण त्यांचे डोळे आपल्याकडे बघत नाहीत. नजरेला नजर देत नाहीत. त्यांच्याकडून शाब्दिक प्रतिसाद फार क्वचित मिळतो. त्यामुळे फिल्मेंकदा या मुलांवर मतिमंदत्वाचा शिर्षक मारला जातो. पण यापैकी यरीचरी मुलं ही मतिमंद नसतात. या मुलांना तात्पुरत्या स्वरूपाचे संशोध वा व्यवहार जमत नाहीत. त्यामुळेच तर ती स्वतःमध्ये मरमूल असतात. हि समस्या मुलांमध्ये जास्त तर मुलींमध्ये कमी असते. त्याचे प्रमाण ४:१ ह्या प्रमाणत असते.

४ ऑक्टोबर २०११ रोजी टाकळकर दाम्पत्याचे जाशिक येथील प्रमोद नाथकयाड, घेळगावचे संशाक कोणो आणि सामाजिक जाणिवेतून एकत्र आलेल्या उद्योजक मिलिंद केक यांच्यासह आरंभचा पाया रचला. स्वतःच्या मनात असलेल्या कल्पना आणि इतर पालकांच्या गरजा ओळखून स्वमग्न मुलांसाठी एक अद्ययावत व आधुनिक सेंटर मराठवाड्यात असावं याचा ध्यास घेतला व मराठवाड्यातले पहिले स्वमग्न मुलांसाठीचे केंद्र आरंभच्या स्वरूपात आपल्या समोर साकार झालं.

रयत: ऑक्टोबर टाकळकर यांनी विशेष यी.एच.पी अर्हता प्राप्त केली. या विशेष असण्याची मुलांसाठी लागणारे प्रशिक्षण व अर्हता प्राप्त असणाऱ्या शिक्षकवर्ग मुलांसाठी नेमून दिला. ज्यामुळे मुलांच्या प्रत्येक गरजेला ओळखून त्यांचे समावोजन केले जाते. दोन मुलांपासून सुरू झालेल्या या संस्थेच्या आज ६० स्वमग्न मुले शिक्षण घेत आहेत.

आरंभचे प्रकल्प :

अर्ली इंटरव्हेंशन सेंटर

आरंभ येथे मुलांच्या सर्वांगीण विकासासाठी त्यांचा आयुष्यात उभे करण्यासाठी खास परीक्षम घेतले जातात. लवकर विदाल लवकर उपचार या पद्धतीनुसार अर्ली इंटरव्हेंशन सेंटर आरंभ चालवते ज्याद्वारे विविध उपचार पद्धती लहान मुलांचा देऊन त्यांच्या प्रगतीसाठी प्रयत्न केले जातात. थेरेपीज द्वारे मुलांच्या क्षमता विकसित करण्यावर भर दिला जातो.

ह्यात आवाज, ऑफ्युपेशन्स, ग्ले, म्युझिक, ड्रामा, मास्क, स्प्रिच, फिनिओथेरेपीचा उपयोग केला जातो. विविध थेरेपीसट वाममात्र दरात मुलांना या उपचार पद्धती देतात त्यामुळे आर्थिकदृष्ट्या कमकुवत वर्गातील मुलांसाठी महागच्या थेरेपी घेणे शक्य होत आहे. मराठवाड्यातील पालकांना या थेरेपी मुलांना देण्यासाठी पुणे मुंबई च्या चक्र कराच्या लागत त्यांच्या हा नासही आता कमी झाला आहे.

आरंभ विशेष मुलांची शाळा

उपचार पद्धतीच्याद्वारे मुलांमधील कौशल्य वाढवल्यानंतर त्यांना गरज असते ती विशेष शिक्षणाची. मराठवाड्यात अशा प्रकारचे शिक्षण देणाऱ्या शाळांचीही कमतरता आहेच. आरंभते ही गरज ओळखून एक पायल पुढे टाकत आरंभ विशेष मुलांची शाळा सुरू केली ज्यात ६० मुले आणि शिक्षण घेत आहेत. प्रत्येक मुलाचा स्वतंत्र अभ्यासक्रम तयार करून त्यांना सर्वसामान्य मुलांप्रमाणे आयुष्य जगता रावे यासाठी विशेष शिक्षण दिले जाते. जी मुले काही प्रमाणात निरामित शिक्षण घेऊ शकतात त्यांना ते मिळवून देणे अशा दोन्ही पातळीवर आरंभ शाळा काम करते. आतापर्यंत १० मुले दहावी पास तर ४ मुले बारावी पास झाली आहेत. चार मुले च्यताच्या पायावर उभी आहेत.

आरंभ क्रिएशन

प्रत्येक व्यक्ती मध्ये काहीतरी सुप्त गुण असतात. गरज असते ते ओळखण्याची. त्वमत्र मुले जरी सार्या क्षमता लवकर प्राप्त करू शकत नसली तरी त्यांची बुद्धी सामान्य मुलांप्रमाणे असते. त्यांच्यातले सुप्त गुण ओळखून ते प्रत्यक्षात उतरवण्याचे काम आर्ट झोनाच्या माध्यमातून आरंभते सुरू केले आणि आता त्याला आरंभ क्रिएशन च्या माध्यमातून व्यवसाय प्रशिक्षण आणि रोजगार केंद्राचे स्वरूप देण्यात आले आहे. १८ वर्षांवरील मुलांचा स्वायत्ततेची वयवण्यासाठी व्यवसाय प्रशिक्षण, मार्गदर्शन देण्याबरोबरच रोजगाराच्या संधी मिळवून दिल्या जातात. २० मुले या आरंभ क्रिएशन माध्ये कार्यरत असून त्यांचा मानधनही दिले जाते.

मुलांना त्यांच्या अंगातील कलागुणांनुसार प्रशिक्षण दिले जाते. आणि मग त्यातून सुंदर कलात्मक वस्तुंची निर्मिती केली जाते. समाजात या वस्तुंचे प्रदर्शन व विक्री करून स्वयंमुलांना भाजारपेठ उपलब्ध करून दिली जाते. पैपर पाऊच आणि प्लेट बनवण्याच्या मशीनवर 5 मुले काम करतात. दरवर्षी दिवाळीच्या काळात २५ हजार च्या वर पणत्या तयार करून आरंभ क्रिएशन्च्या माध्यमातून विकल्या जातात. कोर्पोरेट जगतात आरंभच्या मुलांची तयार केलेल्या वस्तू पौचण्या आहेत. छूम सारख्या मल्टीव्हशनल कंपनी आणि छ.संभाजीनगरच्या परिसरातील अनेक कंपन्या आरंभ मधील मुलांची तयार केलेल्या वस्तूंची खरेदी करत असतात. सदैव नव-नवीन कल्पना घेऊन मुलांना वेगळे काहीतरी देण्याचा आमचा हा प्रयत्न फलदायी ठरतो. वामधुन आम्ही त्यांच्या क्षमता पण वाढवत आहोत.

संगणक प्रशिक्षण केंद्र:

स्वयंमुलां तसेच इतर विशेष मुलांना आधुनिक जगासोबत चालता यावे यासाठी आरंभ तर्फे संगणक प्रशिक्षण देण्यात येते. ज्यातून पुढे स्वयंमुलांना स्वतःच्या पायावर ठेवून टाकण्यास मदत होते.

मुलांसाठी राखण्यात येणारे उपक्रम:

आरंभ फक्त क्लब : स्वयंमुलांमधील कलागुणांना चाय देऊन त्यांना त्यात पारंगत करणे, समाजासमोर त्यांची कला सादर करणे तसेच त्यांच्या पालकांसाठी नृत्य, गायन, चित्रकाम, रंगकाम, वाद्य वादन ह्यांचे प्रशिक्षण आणि जाहीर कार्यक्रमांचे आयोजन केले जाते.

आऊटरिच प्रोग्राम - मुलांच्या वर्तन बदलासाठी, सामाजिक समायोजनासाठी पिकनिक, ट्रेकिंग, सहली, बँक, पोस्ट ऑफिस, मॉलमध्ये खरेदी, सर्वसामान्य मुलांभरोबर संमेलने वाढतोबरोबर सामाजिक सण, समारंभ साजरे केले जातात. विविध कार्यक्रम आणि रपर्धानांय मुलांना सहभाग असतो

पालक आणि शिक्षकांसाठीचे प्रकल्प:

पालक समुपदेशन आणि प्रशिक्षण केंद्र

स्वयंमुलां आणि गतीमंद मुलांच्या पालकांचा आधार गट तयार करून आरंभ त्यांच्यासाठी वर्षातून पाच वेळा विविध प्रशिक्षण सत्र आयोजित करत असते. स्वयंमुलांसाठी घरातल्या घरातील उपचारपद्धती, त्यांचे सामाजिक समायोजन, शिक्षण अशा विविध विषयांबरोबर पालकांनी मुलांच्या सहकार्याने व्यवसाय सुरू करवा यासाठी व्यवसाय प्रशिक्षण दिले जाते. क्षुद्रवार आणि शिवार पालकांचे समुपदेशन केंद्र चालवण्यात येते.

आरंभ पालक मंच : स्वयंमुलां आणि गतीमंद असणाऱ्या मुलांच्या पालकांसाठी पालक मंच चालवण्यात येतो. ज्यात पालक एकत्र येवून मुलांसाठी विविध उपक्रम राखतात. तसेच पालकांसाठी पिकनीक, सांस्कृतिक कार्यक्रम, सहली असे उपक्रम राखले जातात.

शिक्षक प्रशिक्षण:

स्वयंमुलां तसेच विशेष मुलांसाठी काम करणारे तज्ज्ञ मनुष्यबळ तयार करण्यासाठी आरंभतर्फे प्रशिक्षणवर्ग वर्षातून चारवेळा घेतले जातात. शिकवण्याच्या नव्या पद्धतीमाहिती देणे तसेच शिक्षकांना सतत अपडेट रहावे यासाठी एक व दोन दिवसांचे असे लघु तसेच दीर्घ महिन्यांचा 'स्वयंमुलां जाणून घेतांना' हा दीर्घ प्रशिक्षणवर्ग घेतला जातो.

आरंभ ग्रंथालय:

आरंभ मध्ये पालक, शिक्षकांसाठी, विशेष शिक्षण, विशेष शिक्षण प्रणाली आणि विशेष मुलांच्या यशोगाथा अशा विविध पुस्तक उपलब्ध असतात. समृद्ध पुस्तकालय हे आरंभचे वैशिष्ट आहे. नियोजित संकल्प स्वयंमुलांसाठी मराठवाड्यातील पहिले वसतिगृह - वृद्धत्याकडे झुकलेल्या पालकांसमोर त्यांच्या स्वयंमुलांना सांभळण्याचा जटील प्रश्न असतो. शंभर मुले सहू शकतील अशा क्षमतेचे वसतिगृह उभारण्याचा आरंभचा मावस असून त्यासाठी जागा खरेदी करण्यात आली आहे. येत्या दोन वर्षांत या प्रकल्पास आकार देण्याचा प्रयत्न आहे.

नियोजित संकल्प:

स्वयंभू मुलांसाठी मराठवाड्यातील पहिले वसतिगृह — वृध्दत्वाफडे हळकलेल्या पालकासमोर त्यांच्या स्वयंभूमुलांना सांभाळण्याचा जटील प्रश्न असतो. शंभर मुले राहू शकतील अशा क्षमतेचे वसतीगृह उभारण्याचा आरंभचा मानस असून त्यासाठी जागा खरेदी करण्यात आली आहे. येत्या दोन वर्षांत या प्रकल्पास आकार देण्याचा प्रयत्न आहे.

संगोपन — निवासी शाळा प्रकल्प:

आपल मुल अपंग आहे जे स्विकारण जितक कठिण असते त्यापेक्षा कितीतरी पटीने पुढच आयुष्य. पालक, डॉक्टर शॉपींग , धेरेपी देव दैव हे सगळं करत असतांना , दिवस , महिने आणि वर्ष भराभर विधुल जातात. वधता वधता मुल मोठ होत आणि आयुष्य व जगताच आई बाप वृद्ध अर्थात म्हातारे होत जातात. मुलांचा वयाच्या प्रत्येक टप्पावरच्या समस्या वेगळ्या. मुल मोठी झाली की त्यांची ताकद वाढते अन् मुलांचे करून करून आई बापाची कमी झालेली असते. अश्यावेळी सगळ्यात महत्वाचा प्रश्न असतो तो आमच्यानंतर मुलांचे काय ?

ह्याच प्रश्नाचे उत्तर शोधण्यासाठी आम्ही स्वयंभू गतीमंद मुलांसाठी निवासी वसतीगृह सुरू करण्याचा ठरवले. लोकसहभागतातून जमिन घेतली तसेच आता पुढचा टप्पा बांधकामाचा. तोही मार्चमध्ये सुरू झाला आहे. संगोपन हा प्रकल्प सुरू झाल्यानंतर फक्त औरंगाबादच नाहीतर महाराष्ट्रातील कानाकोप-यांतील प्रत्येक स्वयंभू मुलाला व त्याच्या पालकांना मदत मिळणार आहे. ऑटिझम फ्रेंडली बांधकाम आणि स्वयंभू मुलामुलींना आवश्यक शिक्षण, व्यवसाय प्रशिक्षण आणि सर्वसोयीसुविधा संगोपन प्रकल्पात देण्याचा आरम्भचा प्रयत्न आहे. येत्या दोन वर्षांत हा प्रकल्प उभा करण्याचा आमचा प्रयत्न आहे.

आरंभ कॅफे : स्वयंभू मुलांसाठी रोजगार निर्मितीचा एक भाग म्हणून औरंगाबादला एक लहान कॅफे उघडून , समाज आणि मुलांमध्ये संवाद घडवून त्यांना मुख्य प्रवाहात आणण्याचा प्रयत्न करण्यात येत आहे.

शिक्ष निदास व उपचा केंद्र : शिक्ष निदास शिक्ष उपचार हा आरंभचा अजेंडा असून त्यासाठी आरंभ धेरेपी सेंटर सध्या आहे त्या भाऊवाच्या इमारतीत चालवले जाते. भविष्यात स्वतंत्र इमारत आणि सर्वप्रकारे सुसज्ज अशी स्वतःची इमारत बांधण्याचा आरंभचा मानस आहे.

सुसज्ज व्यवसाय प्रशिक्षण व रोजगार क्षेत्र : आधुनिक यंत्रसामुग्रीचे सज्ज व्यवसाय प्रशिक्षण केंद्र उभारण्याचा प्रयत्न आरंभ करत आहे. सध्या पेपर बॅग आणि पेपर प्लेट तसेच हॅण्डमेड सोप बनवण्याचे प्रशिक्षण देण्यात येत असून यात भर करण्याचे प्रयत्न आरंभ करत आहे. स्वतंत्र अशा इमारतीत हे व्यवसाय प्रशिक्षण आणि रोजगार केंद्र आरंभ सुरू करणार आहे.

सेल्सरी गार्डन : किमान पाऊण एकर परिसरात विशेष मुलांसाठी सुसज्ज असे सेल्सरी गार्डन उभारण्याचा आरंभ प्रयत्न करत असून त्यासाठीची जमिन आणि अर्धा निधी आरंभने उभा केला आहे.

आरंभला मिळालेले पुरस्कार:

एक तपाचा प्रवास आरंभने केला. वा काळात अडचणीही अनेक आल्या. विशेष मुलांच्या शाळेचा डोळारा सांभाळणे कठीण काम होते. आर्थिक आव्हाने तर होतीच त्याच बरोबर सामाजिक आणि मानसिक आव्हानेही होती. यातून मार्ग काढण्याचे बल मिळाले ते वेळोवेळी मिळालेले पुरस्कार आणि आरंभच्या कार्याची घेतली गेलेली दखल यामुळे. संकल्प विशेष मुलांची शाळा , भारतीय नौसेना, मुंबई , विशाखापट्टणम कडून सतत दोन वर्ष सन्मान आहे (येस्ट मॅदर) पुरस्कार मिळाल्याने सुरुवातीलाच बल मिळाले. मागील काही वर्षांत राज्यपाल भगतसिंह कोश्यारी यांच्या हस्ते मिळालेला ध्येयपूर्ती पुरस्कार, अमरहिंद मंडळाचा अमर उर्जा पुरस्कार, रेलफोर फाऊंडेशन पुरस्कार, लोकशाही वृत्त याहिनीच्या मराठवाडारत पुरस्कार, जगज्ज्या खेडालय संस्थेने केलेला सन्मान, रेल्वे मंत्री सुरेश प्रभू आणि वागपूर येथे नितीनजी गडकरी यांच्या हस्ते झालेला आमच्या कामाला बळ देऊन गेला आहे.

प्रसारमाध्यमांनी घेतलेली दखल:

प्रसारमाध्यमांनीही आरंभ च्या कामाची येवज्याची दखल घेतली आहे. त्यात कोरोना काळात विशेष मुलांचे शिक्षण थांबू नये यासाठी प्रथमच आरंभले ऑनलाईन शिक्षणाचा उपक्रम राबवला. त्याची दखल दे, लोकसत्ताचे विशेष लेखाद्वारे घेतली. झी दिशा या राज्यस्तरावर प्रकाशित होणार्या साप्ताहिकाचे स्वयंभूतच आरंभ हा विशेष लेख प्रकाशित केला. टाइम्स ऑफ इंडिया ७ ऑक्टोबर २०२७ 'आरंभ आर्ट ड्योव' वर विशेष लेख प्रकाशित. फक्त ऑटोस्टिक मुलांना घेवून दिवाळी पहाट २०२७ चा अचोवन करण्यात आले होते त्याची दखल सर्वच प्रसार माध्यमांनी घेतली. वॉर्ड्स ऑफ इंडिया मध्ये 'आरंभ वर प्रकाश टाकणारा लेख प्रकाशित. लोकपत्र 'आरंभ वर विशेष लेख' लोकमत मध्ये आरंभ वर विशेष लेख प्रकाशित झाला आहे. वारिश्वाय आरंभच्या संचालिका अंबिका टाकळकर यांनी अनेक वृत्तचामधून "स्वयंभूत या विषयावर जवजावृती करणारे लेख लिहिले आहेत त्यात प्रामुख्याने दिव्यामराठीच्या मधुरिमा पुरवणी मध्ये सलग दोन वर्षे कॉलम लिहिला आहे त्यावरचे पुस्तक लवकरच प्रकाशित केले जाईल.

अडचणीतून मार्ग काढताना:

स्वयंभूत विषयाबाबत अज्ञापही समाजात जवजावृती नाही. आरंभच्या समोर पहिले आव्हान हेच उभे राहिले. समाजाला हा विषय समजावणे आणि पालकांना आपले मुल स्वयंभूत आहे हे स्वीकारायला लावणे हे काम आरंभ अजूनही करत आहे.

स्वतःच्या मालकीची इमारत नसल्याने विविध प्रकल्प अधिक सक्षमतेने राबवण्यात अडचणीवर संस्था हळूहळू मार्ग काढत आहे. आरंभजवळ फक्त दोलच स्कूल व्हॅन असल्याने जास्तीत जास्त मुलांना स्वतःच्या उपलब्ध करून देण्यात अडचणी येतात, अनेक मुलांना स्वतःच्या वाहनांनी शालेत यावे लागते.

कोरोना काळात शाळेला मोठ्या आर्थिक संकटास सामोरे जावे लागले. देणगीदारांकडून येणारा आर्थिक मदतीचा ओष कमी झाला. त्याच ८० टक्के मुलांच्या पालकांची आर्थिक परिस्थिती चांगली नसल्याने ही मुले शालेचे शुल्क देऊ शकत नाहीत. यामुलांना शिक्षण नाकारायचे नाही असे आरंभने ठरवले आहे. त्यांच्या शालेय आणि येरीपीच्या शुल्काचा आर्थिक भार आरंभ उचलते. विशेष शिक्षण क्षेत्रात शिक्षकांपासून ते मुलांना सांभाळणार्या आर्यापर्वत मनुष्यवळ हे कुशल असणे आवश्यक असते. हे मनुष्यवळ मिळवणे मोठे आव्हान आहे. आरंभ स्वतःच हे मनुष्यवळ तयार करण्याचा प्रयत्न करते मात्र बहुतांशवेळा अडचणीला सामोरे जावे लागते.

आरंभने दहा वर्षे पै पै जमवून स्वतःच्या मालकीची जमिंत खरेदी केली आहे. त्यावर इमारत बांधण्याचे काम सुरू झाले आहे. ८० टक्के मुलांच्या शुल्काचा प्रश्न सोडवण्यासाठी आरंभतर्फे या मुलांसाठी स्पोन्सर मिळवण्याचे प्रयत्न केले जातात. पालकांसाठी प्रशिक्षण आणि समुपदेशनाचे वर्ग सतत आयोजित केले जातात. शिक्षकांच्या ज्ञानवृद्धीसाठी प्रशिक्षणाचे वर्ग आरंभतर्फे घेतले जातात. जास्तीत जास्त मुलांना सर्व प्रकारच्या उपचार पध्दती आणि शिक्षण देता यावे यासाठी आरंभ देणगीदारांच्या सतत संपर्कात असते.

विशेष मुलांच्या विशेष शिक्षणासाठी मोठ्या प्रमाणावर आर्थिक पाठबळ लागते. त्यासाठी आरंभ कदीबद्ध आहेच पण सामाजिक सहभागातून मुलांना लागणाऱ्या अनेक आधुनिक सोयी उपलब्ध होऊ शकतात. ज्या मुलांच्या प्रगतीसाठी पूरक ठरतील. म्हणूनच समाजातील दात्यांना चिन्तनी आहे की त्यांनी आपल्या बंधाशक्ती प्रमाणे आरंभला मदत करावी...

- सी. अंबिका टाकळकर

४.० ओळख सेवावर्धिनीच्या वैविध्यपूर्ण प्रकल्पात पुण्यश्लोक अहिल्यादेवी होळकर बारव पुनरुज्जीवन व पुनर्वापर प्रकल्प

बारव – म्हणजे पायऱ्या असलेली विहीर. बारव ला 'बाव', 'बावडी' असे देखील म्हणले जाते. विहिरीतील कमी दोन जाणाच्या पाणी पातळी पर्यंत पोहोचण्यासाठी या पायऱ्या बांधलेल्या असतात. भारतात बारवची निर्मिती अनेक सदृशतकांपासून सुरू आहे. सिंधू संस्कृतीमधील अनेक शहरांतून अशा बारव बांधलेल्या सापडतात. मुख्यतः भारतीय इतिहासाच्या सुवर्णयुगात अनेक बारव बांधल्या गेल्या. अनेक बारव मंदिर परिसरात किंवा मंदिरांना लागून बांधल्या असून, धार्मिक तीर्थ म्हणून त्याला महत्त्व दिले जाते ज्यामुळे लोकांच्या भावना जोडल्या गेल्यावे त्यांचे संरक्षण आणि वापर करणे सोपे जाते व water bank म्हणूनही त्याचा वापर केला जात असे. महाराष्ट्रात मुख्यतः मराठा कालखंडात पुण्यश्लोक अहिल्यादेवी होळकर यांनी अशा अनेक बारव नव्याने बांधल्या. आजमितीस महाराष्ट्रात अंदाजे २०,००० बारव आहेत. दुर्दैवाने यातील बहुसंख्य बारव दुर्लक्षित आहेत, यिवावापर घडून आहेत, कचरा टाकण्याची जागा, धार्मिक विसर्जन विधी करण्याची जागा म्हणूनच जारत वापरल्या जातात. तर इतर अनेक बारव खाजगी जमिनीवर किंवा खाजगी मालकीच्या आहेत.

आज त्यांचा वापर कमी असला तरी तो प्रामुख्याने शेतीच्या पाण्यासाठी केला जातो. मात्र एक वास्तु/ बारवा म्हणून त्याच्याकडे पाहण्याचा दृष्टीकोन दिसत नाही आणि याबद्दल समाजामध्ये पूर्ण अज्ञान आहे. प्रत्येक बारववर पूर्वी त्या त्या गावाचे पाणी अयलंयून होते, मात्र नंतरच्या काळात धरण, तलाव इत्यादी नवे जलस्रोत निर्माण झाले आणि गावापासून नळ जोडणी अशा पद्धतीची जल वितरण व्यवस्था निर्माण झाली. या मुळे वैसागिक जलस्रोत... जसे नदी, विहीर आणि बारव येथून पाणी आणणे कमी होत होत बंद झाले आणि बारव दुर्लक्षित राहू लागल्या.

मात्र दुसरीकडे अतिशय अलंकारिक बांधणीच्या स्थापत्यकलेचा उत्तम आणि आश्चर्यकारक नमुना असलेल्या अनेक बारव देखील आपल्या राज्यात आहेत. यातील मंदिराशी संबंधित अनेक बारव आहेत. यारामती तालुक्यातील लोणी भापकर गावातील मल्लिकार्जुन मंदिराची बारव, किंवा कण्ठसिद्ध अक्षी गुजरात राज्यातील पाटण येथील 'राणी की बाव' अशी काही ठळक उदाहरणे देता येतील.

ज्वाई बारव -
जेवुरी

धोलाविरा येथील
उत्खननात सापडलेली बारव

लोणी भापकर -
मल्लिकार्जुन मंदिर बारव

बंगाली बारब

Before

After

पुण्यश्लोक अहिल्यादेवी होळकर बारब पुनरुज्जीवन व पुनर्बापर प्रकल्प :

याच सर्व दुर्लक्षित बारब वास्तूचा उपयोग जलसंधारणाच्या कामासाठी करून घेण्याच्या हेतूने आणि त्यायोगे बारबा जतव करण्याच्या संकल्पनेतून सेवावर्धिनीने बारब पुनरुज्जीवन प्रकल्प हाती घेतला आहे. जेजुरी येथील बंगाली बारबचे काम CSR अर्थ सहाय्यातून सेवावर्धिनीने सुरुवातीला पूर्ण केले आहे. ही बारब अहिल्यादेवीच्या कालखंडात (अंदाजे २५०-३०० वर्षांपूर्वी) बांधली असल्याने आणि जेजुरीशी असलेले अहिल्यादेवी आणि होळकर घराण्याचे नाते या योगाने या प्रकल्पास 'पुण्यश्लोक अहिल्यादेवी होळकर बारब पुनरुज्जीवन प्रकल्प' असे नाव दिले. मात्र केवळ पुनरुज्जीवन करून व धांवता याचा वापर होणे जास्त गरजेचे आहे, ज्यामुळे पाणी आणि वास्तू दोन्ही सतत वापरात राहिल्याचे लोकांना जाणवणे होत राहणार आहे आणि जास्त कालावधी पर्यंत हा बारबा टिकून राहण्यास मदत होईल. म्हणूनच प्रकल्पाच्या नावाचा विस्तार करून 'पुण्यश्लोक अहिल्यादेवी होळकर बारब पुनरुज्जीवन व पुनर्बापर प्रकल्प' असे नाव दिले. बारब केवळ स्वच्छ न करता, तिचे स्रोत मोकळे करणे, झिरपा याठण्याच्या उडीने पाझर क्षेत्रात जमिनीत पाणी मुरेल असे जलसंधारणाचे काम करणे, स्वच्छतेलेल्या बारब मधील पाणी स्याजिक पाणी पुरवठा जवळस्थेची जोडणे असे या प्रकल्पाचे मुख्य उद्दिष्ट आणि टप्पे ठरले आहेत. बारबाचे बांधकाम प्रत्यक्ष गावागावात विखुरलेले असल्याने तुलनेने कमी खर्चात गावात जलसंधारणाचे काम केले जाऊ शकते तसेच गावाचा स्वतःचा पाण्याचा स्रोत तयार झाल्याने गाव पाण्याच्या बाबतीत स्वयंपूर्ण होऊ शकते. सध्या घरील उल्लेखित बंगाली बारब मार्फत जेजुरी शहराला पाणी पुरवठा होत आहे.

याचप्रमाणे जेजुरी येथील जानाई बारब, फकीराची बारब, तर सुपे येथील एक बारब, धावारी गावातील बाघेश्वर बारब इत्यादींचे सेवावर्धिनी काम करत आहे किंवा पूर्ण झाले आहे. नुकतेच HSBC पुणेच्या कर्मचाऱ्यांनी कडे पठार पायथ्याची हजारी बारब केवळ श्रमदानातून स्वच्छ केली. यावेळी त्यांची बारबवर संरक्षक जाळी बसविण्याची गरज त्यांच्या लक्षात आल्याने आयर्जून सांगितले. प्रत्यक्ष कामात उतरल्याने जागेची गरज त्यांना ओळखता आली आणि कोणत्या कामाची गरज का असते हे पटल्याचे त्यांनी सांगितले.

३१ मे २०२४ रोजी अहिल्याबाईचे जन्म त्रिशताब्दी वर्ष सुरु होत आहे. या वर्षात महाराष्ट्रातील ३०० बारबांचे पुनरुज्जीवन करण्याचा संकल्प सेवावर्धिनीने केला आहे. या मोठ्या शिबधुण्यासाठी अनेकांचे सहकार्य लागणार आहे

- श्री. आमोद काटीकर

- The relationship that the interviewer is able to establish with the respondent.
- Willingness to adjust interviews to the time convenient to respondents
- Ability to listen to answers patiently, and to probe and cross-check them in a thorough but polite way.
- Step 7: Training of Field work team When the questionnaire is ready, the fieldwork team must be trained to administer it
- Step 8: Conduct field survey and collect information through

Primary source

- Socioeconomic survey, Interaction with beneficiaries and Focused Group Discussion (FGD), in-depth interviews, case studies, etc
- Collecting quantitative and qualitative data.

Secondary source

- Government census data and District gazetteers
- Documents from non-governmental organizations
- Step 9: Procure the baseline survey information. This is critical as your impact/change is measured against baseline situation post completion of project.
- Step 10: Analyze Data collected and compare with baseline information
- Step 11: Preparation of report with Findings and Recommendations: an overall assessment of impacts and make recommendations

Format for Presenting report of Impact assessment

Introduction: This section includes the purpose of the report. It describes its scope

Description of the Project: brief details of the project, its objectives, need for the project, the project location, the schedule for implementation.

Methods in Identifying Project Impacts: Describe the methods used in conducting the assessment, both quantitative and qualitative.

Project Impacts: project impacts on different groups, both positive and negative. Also analyze and indicate in the report the Alignment of the project with Sustainable development Goals and level of achievement.

Limitations of the Study: Indicate any limitation of study if any.

Findings and Recommendations: an overall assessment of impacts. On the basis of the findings the Report should finally make its recommendation to the sponsoring authority. It should clearly state whether the project could proceed as it is, or proceed with some changes, or dropped completely.

- Vinayak Kelkar
(CSR Mentor and Advisor)

६.० सेवाव्रती

६.१ श्री. पंकज अशोक मिठभाकरे

श्री. पंकज मिठभाकरे हे 'अव नॉर्मल होम'चे संस्थापक आहेत. संस्थेच्या नावात सकारात्मकता आणण्याच्या विपारापासून दिव्यांग मुलांमध्ये सकारात्मकता आणण्याचे काम ते सातत्याने करत आहेत. दिव्यांग मुलांना सहसा 'अॅव्‌नॉर्मल' म्हटलं जातं; ज्यामधून दिव्यांग मुलांपर्यंत फक्त तकारात्मकता पोहोचते. म्हणूनच संस्थेचे नाव 'अव नॉर्मल होम' ठेवले त्यामधील 'अव' हा हिंदी शब्द आहे ज्याचा अर्थ 'आता' असा होतो.

सहाय्यपापासुद्धा सामाजिक काम करण्याची ऊर्मी असल्याने त्यांनी मानसशास्त्र या विषयातील पदव्युत्तर शिक्षण घेतले. तसेच जाणीवपूर्वक नाट्यशास्त्र ह्या विषयाचे पदव्युत्तर शिक्षण घेतले. त्या शिक्षणाबरोबरच B.Ed. Special हे देखील शिक्षण, दिव्यांग क्षेत्रात काम करण्याची गरज ओळखून घेतले. मुलांबरोबर सर्जनशीलतेने, कला, खेळ आणि पंचेंद्रियांचा वापर करून शिकविणे, तसेच मानसिक प्रश्नातून बाहेर पडण्यासाठी मानसिक उपचार (Psychological Therapy) करणे हे काम पंकज मिठभाकरे २००६ पासून करत आहेत.

"मानवाचे अविकसित जॉन्स विकसित करणे" ही प्रेरणा घेऊन अव नॉर्मल होमचे काम सुरू झाले. समाजातील अविकसित घटकांना विकसित करून समाजाच्या मुख्यप्रवाहात आणणे ह्या ध्येयाने प्रेरित होऊन त्यानुसार पंकज मिठभाकरे यांनी काम करतांना सर्वात प्रथम "वैयक्तिक अभ्यासक्रम आराखडा" तयार केला. दिव्यांग मुलांप्रती सह-अनुभूती (Empathy) काम करण्याच्या भूमिकेतून श्री. पंकज मिठभाकरे यांना प्रा. किशोरी पाठक यांनी साथ देण्याचे ठरविले. अशाच अनेक ध्येयबेड्या लोकांची वा कामात सहभागी होऊन एक छान सकारात्मक गट तयार झाला. दिव्यांग मुलांप्रती काम करण्याचे ध्येयच पुढे जाऊन श्री. पंकज मिठभाकरे यांनी पाला सोलापूर जिल्हा प्राक्क म्हणून जिल्हा दत्तक घेऊन तेथील दिव्यांग मुलांच्या पालकत्वाचे काम सुरू केले आहे. तसेच मानसशास्त्रातील मोठा अनुभव लक्षात घेऊन त्यांनी 'केली. Me within me' ही येअरीदेखील तयार / विकसित केली.

Child Psychology (बाल मानसशास्त्र) ह्या विषयावरील प्रत्यक्ष कृतीबुक्त व्हिडिओज Youtube वर उपलब्ध आहेत. अगदी सहज-सोप्या भाषेत त्यांची बाल मानसशास्त्र माध्यमातून सर्वांपर्यंत विनामूल्य पोहोचविण्यास सुरुवात केली आहे.

OECD DAC Framework for Impact assessment:

The impact assessment study normally uses the Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) DAC framework for evaluating the impact of the CSR projects. The OECD DAC Network on Development Evaluation (EvalNet) has defined six evaluation criteria - Relevance, Coherence, Effectiveness, Efficiency, Impact and Sustainability for their use. These criteria provide a framework used to determine the merit or worth of an intervention. They serve as the basis upon which evaluative judgements are made.

- **Relevance** Is the intervention delivering the desired results?
- **Coherence** How well the intervention fits into the circumstances?
- **Effectiveness** Is the intervention able to achieve its objectives?
- **Efficiency** How effectively the resources are being used?
- **Impact** What difference does the intervention make in the life of people?
- **Sustainability** Will the benefits last long for a considerable period of time?

The final report comprises of analysis of Findings against each of the evaluation criterion mentioned above.

Theory of Change:

Theory of change is an Outcome based approach. All the methods of the Impact assessment rely on a theory of change as a starting point. Every development program rests on a theory of how and why the program will work and lead to social impact. The theory of change will help you to clearly outline the inputs, outputs, key performance indicators, outcomes and impacts of the project. A theory of change formalizes this, representing how a program will use resources to conduct activities that can lead to changes in behavior and improvements in people's lives.

There are two steps in building a matrix

1. Implementation Phase: wherein a matrix is prepared and Key activities /initiatives are listed out and Output indicators are identified against each of the initiatives.

2. Result phase: wherein you identify and list out Outcome indicators and Impact Indicators.

Based on the above matrix the impact of the programme evaluated.

५.२ सौ. सुनीता लेले

समाजसेवेच्या ध्यासातून नेत्ररुग्णालय

भारतात, २००२ मध्ये केलेल्या राष्ट्रीय वमुना सर्वेक्षणानुसार १ अब्जाहून अधिक लोकांना काही वा काही अंशाने आढे, म्हणजे अंदाजे १०% लोकसंख्येला विशेष गरज आहेत; या अनुषंगाने साद- सपोर्ट ऑल एबल डिफरंटली या संस्थेचे पुढाकार घेतला. संस्थेच्या संस्थापिका सौ सुनीता लेले या स्वतः एक पालक असून, त्यांनी मुलांना येणाऱ्या अडचणी आणि आईवडिलांचे त्या सोडवितांना होणारी तारांबळ त्यांनी स्वतः अनुभवली. नवीन पालकांना येणाऱ्या अडचणी व त्याचे निराकरण कसे करावे याचे उत्तम मार्गदर्शन त्या करतात. त्यांनी BSC (Child Development) आणि Diploma in Counselling केले आहे. सौ सुनीता लेले यांनी “ऑटिझम एक बिल्ट वाट ते व्हिचाट” हे पुस्तक लिहिले असून त्यात ऑटिझम म्हणजे काय, लक्षणे, योगीकरण इत्यादी विषयाची सविस्तर माहिती दिली असून, त्यांना आलेले अनुभव त्याचे निराकरण, यशोगाथा इत्यादी गोष्टी त्यांनी या पुस्तकात दिल्या आहेत. हे पुस्तक हिंदी आणि मराठी भाषेत उपलब्ध असून ते पालकांना, शिक्षकांना खूपच मार्गदर्शक ठरले आहे.

सौ. सुनीता लेले यांना वारी शक्ती, सुपर हिरो असे सन्मान मिळाले असून रोटरी क्लब, सिम्प्यायसिस इंटरनॅशनल, देशस्थ ऋष्येदी ब्राह्मण शिक्षणोत्तेजक संस्था इत्यादी संस्थांनी दिव्यांग क्षेत्रातील त्यांच्या कामगिरीबद्दल पुरस्कार देऊन सन्मानित केले आहे.

त्यांच्या स्वतःच्या मुलाला वाढपितांना काय काय अडचणी येतात हे स्वतः अनुभवले आहे आणि त्याला शिकवण्यासाठी त्यांनी स्वतः विशेष मुलांना शिकविण्यासाठीचे प्रशिक्षण घेतले आहे आणि त्याचा उपयोग त्यांनी स्वतःच्या मुलाला शिकवितांना केला आहे. विशेष पद्धतीचे मुलांना शिकविल्यावर त्याचा किती छान उपयोग होतो हे त्यांच्या लक्षात आले आणि त्यांनी साद-सपोर्ट ऑल एबल डिफरंटली ची स्थापना केली

साद- सपोर्ट ऑल एबल डिफरंटली ही एक नोंदणीकृत धर्मादाय संस्था असून ती गेली २० वर्षे कोणत्याही सरकारी अनुदानाशिवाय मतिमंद, गतिमंद, आत्ममग्न, रेड्स सिंड्रोम, Fragil X सिंड्रोम, मेंदूचा पक्षाघात झालेल्या व्यक्ती, टाउन्स सिंड्रोम व्यक्ती, बहुविकलांग व्यक्तींचा शिक्षण, प्रशिक्षण देऊन समाजाच्या मुख्य प्रवाहात एक सक्षम समाजउपयोगी व्यक्ती म्हणून आणण्याचा प्रयत्न करीत आहे.

साद संस्थेची विशेष शाळा, कार्यशाळा, होम स्कूल आहेत तसेच Independent Living skills चे हि प्रशिक्षण दिले जाते, गतिमंद मुलांना NIOS तर्फे १०, १२ पर्यंत शिकविले जाते. आजपर्यंत संस्थेने जवळ जवळ ३०० विशेष मुलांना प्रशिक्षित केले आहे.

विशेष गरज असणाऱ्या मुलांना / व्यक्तींना शिकवितांना असे लक्षात आले कि विशेष गरज असणारी मुले / व्यक्ती या संस्थेत ५ ते ६ तासच असतात, ती जास्त वेळ घरी म्हणजेच आपल्या पालकांच्या बरोबर असतात त्यामुळे जर पालक जर जागरूक असतील आणि प्रशिक्षित असतील, तर त्यांचा लाभ वयफीच त्यांच्या पाल्यांना होणार आणि विशेष गरज असणारी त्यांची मुले हि जास्त जास्त प्रगती करू शकणार हे गौढ लक्षात आल्यावर पालकांना प्रशिक्षण देण्याचेही काम सुरू केले आहे .

साद संस्थेची ध्येय स्थालील प्रमाणे आहेत

- मूल आणि कुटुंबाच्या सर्वांगीण विकासाठी काम,
 - मुलांना शिकवितांना पालकांनाही प्रशिक्षण देऊन सक्षम बनवणे,
 - एकात्मिक शिक्षण घेणाऱ्या मुलांसाठी साद संस्था शाळेबरोबर काम करते,
 - अक्षमता जास्त असणाऱ्या मुलांना दैनंदिन व्यावहारिक शिक्षण दिले जाते,
 - पालकांना व सवर्गसेवा संस्थांना निवासी प्रकल्प सुरू करण्यास मदत केली जाते,
 - सोलापूर मध्ये पालकांची संघटना करून निवासी प्रकल्प सुरू करण्यास मदत केली जात आहे,
 - पुणे तालुक्यात तुळतेच आत्मगर्ज व्यक्तींसाठी निवासी प्रकल्प साद च्या मदतीने सुरू करण्यात आला आहे -
- ARC - Autism Research and Training center**

भविष्य कालीन योजना

- जिल्हा, तालुका, गाव पातळीवर जनजागृती करणे,
- पालकांना आणि सहाय्यक शिक्षकांना प्रशिक्षण देणे,
- अधिक अधिक संस्थांना निवासी प्रकल्प सुरू करण्यासाठी मदत करणे,

अनु.क्र.	विवरण
१८	ट्रस्ट नोंदणी प्रमाणपत्र
१९	विश्वासी कृत्य
२०	विश्वरत तपशील संलग्न स्वरूपात.
२१	ट्रस्टच्या मालकीची शाळा, रुग्णालय, संस्था यांचा तपशील (बाव, पत्ता, प्रभारीचे नाव, प्रभारीचा मोबाईल)
२२	आर्थिक वर्ष २०२०-२१, २१-२२ आणि २२-२३ च्या पगाराचा तपशील - कर्मचाऱ्यांचे नाव, एकूण वार्षिक पगार, पौढी, पीएफ, टीडीएस (कापले असल्यास)

कृपया 12A/80G वूतनीकरणाच्या सुनावणीसाठी आवश्यक कागदपत्रांच्या सूचीप्रमाणे तयार ठेवा आणि तुमच्या लेखापरीक्षकाशी (CA) संपर्क साधा.

आयकर सवलत आयुक्तांच्या आवश्यकतेनुसार प्रत्यक्ष किंवा ऑनलाइन 2-3 सुवावणी होतील. ट्रस्टच्या उपक्रमांच्या सत्यतेबद्दल आणि संबंधित कागदपत्रांबद्दल समाधान केल्यानंतर नोंदणीचे प्रमाणपत्र जारी केले जाईल.

- सौ. नेहा क्षीरसागर

३.० संस्था संचालन

Impact assessment of Social initiatives under CSR

Concept:

Impact assessment (IA) is a methodology to review the effects of development interventions. The essence of IA lies in the belief that effective impact measurement is an ongoing process. The main purpose of Impact assessment exercise is to measure the positive and negative impact in terms of the stated objectives and examine the gap between the intent and outcome of an Intervention. It is also aimed to identify opportunities to enhance benefits for local communities through developmental Initiatives.

On January 22, 2021, the Ministry of Corporate Affairs amended the earlier CSR Rules of 2014 and notified the Companies (Corporate Social Responsibility Policy) Amendment Rules 2021 to make impact assessment mandatory for companies undertaking CSR activities and CSR expenditure above a specified threshold. The move aims to create accurate parameters in assessing the impact of CSR activities by shifting the focus from expenditure alone to impact assessment, and improve the quality of CSR projects while enhancing accountability and transparency. According to the amendment, impact assessment is mandatory for companies with a CSR budget of INR 10 crore or more in any fiscal year and all projects with outlays of INR 1 crore or more. These impact assessments must be undertaken by an independent agency. This showcases a positive approach to moving beyond philanthropy and integrating the idea of 'shared value creation' among businesses in India.

However, it is suggested as best practice that impact assessment be undertaken for all projects as standard procedure especially long-term projects.

Why Impact Assessment:

Impact Assessments help the funding agencies and companies to understand and evaluate the impact of their social investments in CSR programmes and projects on their target beneficiaries or society.

Impact Assessment focuses on results instead of activities. It is undertaken to improve transparency and accountability. It identifies areas for improvement and enhanced performance orientation. It also helps in mitigating risks and foster long-term sustainability. The findings of an assessment also help in making evidence-based decisions in implementation and identify hurdles.

६.० सेवावार्ता – संस्थांसाठी महत्वाचे

१२A किंवा ८०G नोंदणी संदर्भात महत्वाची सूचना

धर्मादाय आयुक्तालयांतर्गत नोंदणीकृत असलेले जे ट्रस्ट किंवा ज्या संस्था कलम 12AB अंतर्गत नोंदणीकृत आहेत; त्या सगळ्या संस्थांसाठी आणि ट्रस्टसाठी सरकारने नूतनीकरणाची अधिसूचना जारी केली आहे. ही अधिसूचना 12A तसेच 80G नोंदणींना लागू आहे.

म्हणून, AY 24-25 मध्ये आधीच कालबाह्य झालेल्या किंवा AY 2026-27 मध्ये कालबाह्य होणाऱ्या सर्व तात्पुरत्या नोंदणींचे 12A किंवा 80G चा लाभ मिळणे सुरु ट्रेयण्यासाठी नूतनीकरण करणे आवश्यक आहे. आयकर विभागाकडून नोंदीस येण्यापूर्वी आपली पूर्णतयारी असणे आवश्यक आहे.

“नोटीस आल्यानंतर फक्त सात दिवसांचे मुदत मिळते. त्या मुदतीत जर कागदाबांधी पूर्णता झाली नाही तर आपली नोंदणी रद्द होऊ शकते.”

त्यासाठी लागणारी कागदपत्रे खालील प्रमाणे आहेत.

अनु.क्र.	विशेष
१	नवीनतम तात्पुरती 12A ऑर्डर
२	नवीनतम तात्पुरती 80G ऑर्डर
३	जुना 12A नोंदणी आदेश
४	जुना 80G नोंदणी आदेश
५	उपक्रम - 2(15)
६	उपक्रम - 13(1)Ⓐ
७	उपक्रम - 11 (5)
८	उपक्रम - कायद्यांचे पालन करणे
९	मालमत्तेच्या मालकीचा कागदपत्र - बीज बिल, कॉर्पोरेशन कर पावती
१०	सर्व बिझनेसची पॅन आणि आधार स्कॅन प्रत
११	देणगी यादी - आर्थिक वर्ष २०२०-२१, २१-२२ आणि २२-२३ - नाव, पत्ता, स्वरूप, पावतीची पद्धत
१२	सर्व बँक स्टेटमेंटची प्रत - आर्थिक वर्ष २०२०-२१, २१-२२ आणि २२-२३
१३	संलग्न नमुन्यात बँक तपशील
१४	ट्रस्टचे केलेल्या उपक्रमांची नोंद - (ट्रस्टचे पॅम्पलेट, पत्रिका इ.)
१५	आयटीआर V आणि उत्पन्नाची गणना - आर्थिक वर्ष २०२०-२१, २१-२२ आणि २२-२३
१६	नेखापरीक्षण अहवाल आणि आर्थिक विवरण - आर्थिक वर्ष २०२०-२१, २१-२२ आणि २२-२३
१७	ट्रस्टच्या एकूण मिळकतीच्या तुलनेत वर्षानुसार धार्मिक क्रियाकलापांचा %

संपादक मंडळ

- श्री. सोमदत्त पटवर्धन - कार्यवाह
श्री. विक्रम पंडित - कार्यकारिणी सदस्य
सौ. गिरीजा सिरशीकर - प्रकल्प व्यवस्थापक
श्री. आमोद काटीकर - प्रकल्प अधिकारी

विशेष सहाय्य

- श्री. प्रमोद कुलकर्णी
श्री. आशिष कुवळेकर
श्री. विनायक करमरकर
श्री. संदीप शौचे

सेवावर्धिनी

एक विश्वासार्थ सहकारी

Considerations for Impact assessment:

There are several factors which have to be kept in mind before undertaking the Impact assessment. The first and foremost is to have clarity about the purpose of the assessment. It is also essential to know the time and budget available to undertake assessment. Lastly it is essential to engage a competent team for the task.

Impact is about finding out change in behavior of human beings. It is not only seen, touched or heard but also felt. Therefore, it is essential to identify suitable parameters and measurement indicators for measuring the impact.

Challenges faced while undertaking Impact assessment measurement:

Following are the main challenges faced in Impact assessment study

- Lack of clarity on purpose and intended use of Impact assessment findings
 - Non availability of Baseline data
 - Lack of necessary expertise to conduct and evaluate findings
 - Evaluating long term impact of initiative is time consuming and expensive
- Similarly determining a direct impact of a particular initiative on a social outcome can be challenging as multiple factors contribute to the change.
- Steps to be followed for undertaking Impact assessment
- Step 1: Prepare a results chain using theory of change
 - Step 2: Define timeline and budget
 - Step 3: Identify the evaluation team with desired expertise
 - Step 4: Develop an evaluation plan (Covering objectives, parameters, indicators, design, sampling and data collection strategies for the evaluation)
 - Step 5: Determine sample for evaluation. Define impact area. In addition, a field visit to the area needs to be undertaken to have a better understanding of the geographic limits of the area and the people living there. Choose a group of people i.e a sample that is big enough for the purposes of our evaluation. Involve all affected stakeholders. Share information and consult with all stakeholders. Stakeholders are people, groups, or institutions which are likely to be affected by a proposed intervention (either negatively or positively), or those which can affect the outcome of the intervention.
 - Step 6: Develop Questionnaire. Before the survey, the questionnaire must be developed. The questionnaire is based on the outcomes and indicators previously developed.
 - The questionnaire should cover all aspects of socioeconomic situation (such as religion, caste, family size, education, skills, occupation and income).
 - The design of the questionnaire should focus on key issues, yet be simple and in the local language.
 - Persons selected to conduct the interviews should be properly briefed and trained to get the questionnaires completed.
 - The team conducting the interviews should include female members,
 - The quality of information generated dependent on following factors,